

süümas nõrkana aineti järele ja
 läinud ühele nikkra kappmehle tubele
 koopis. Suure fahi tawise peale aja-
 nud nat ka süümas kauda kelle-
 ning pruut käskinud endale peid-
 meest ka ningi tuft faata. Ipa
 läinud kade ja rääkinud feli karna-
 kannale. See läinud äge, kui tihti
 käis maganud, wälja ja wilesta-
 nud. Siis peale tulnud üks mees näha-
 towale, keda ta meele ilusa kätt
 jammuse lasknud tulla. Seda an-
 nud ta isa kätte joi rääkinud aia
 prauule kingi kuseks wiia. Kui
 pruut kingi tuft näinud, jaa-
 nud ta räämuseks, et temal
 rikas peid on. Laulatamise ajal
 wõtnud isa karnas kannu aia
 aia kaudu kolme fise ja wiinud

kirikasse. Kui pruut näinud aia
 peigmeest näinud, ehmatanud ta
 jurnu karwaliseks, pole wõinud
 aga enam midagi parata, fust kapp
 alnud tehtad, muid kai lasknud
 sunnast ära lastetada. Pruuti
 kadus peitunud pulmas olmas kät-
 na kuu faatnud aia isad muid
 enne palma ja ületanud, et ta fä-
 raft isä jargi talis. Kui need ära
 läinud, rannud kuu aia
 naha fust wälja, läinud äie ja
 wilestunud. Kõik talunud mees,
 keda ta aiale wäga hehufet ja
 talle lasknud tulla ning faatnud
 fies palma. Kõik inestunud
 endid tondä peigmehe üle. To läi-
 nud fise ja waatanud, kad ka tulla
 isad emad an. Kõik palmalised